

POARTĂ UN INEL FANTASTIC

Rolea Nicolae

din ciclul " Versuri pentru preafrumoasa Doamna"

Poartă un inel fantastic

Lumea s-ar putea s-o știe. Poartă un inel fantastic
Ce-n globeaza-n el o vrajă cu mirosul de Poem,
Iar eu prins de geruri triste și cu sufletul tăciune,
Sfârtecat de părăsire, mă trezesc învins și gem.

Ieri, pe strunele vorbirii așeza înțelepciune
Peste holdele iubirii, luminând ca giuvaer,
Aș fi vrut s-o țin în suflet, ca icoană fermecată,
Cum păstrează-n cufăr zestrea o copilă de boier.

Peste liniștea senină ea venea cu gând de viață
Ca un nufăr de lumină legănat pe ochi de lac.
Dumnezeu când o crease cu priceperea-i divină
I-a dat farmec și lumină sub parfum de liliac.

Când sosea ca sol al zilei, turna valuri de lumină
Și-n miresmă îmbietoare sufletul mi-a legănat,
Doar în cer divinitatea, aduna prin suluri noaptea
Cum strângea și măcelarul pielea de vițel tăiat.

Izvora din mine însumi dar era și-n orișicine
Chip dumnezeiesc de fată, înger cu părul bălai,
Poate printre stele doarme o așa minune roză
Dar în lumea pământescă seamăn încă nu-i aflai.

Ea pare că e nepoata zânelor care trecură
În minuni de frumusețe peste veșnicul pământ.
Dar pare și-o bunicuță - cu aceiași grea măsură -
Zânele ce fii-vor mâine și alte secole la rând.

Dumnezeu a vrut odată viețile să ni le îmbine
Și din sfânta împărăție să ne dea și nouă un pic,
Dar din pântecul zburdalnic acel bob de apă vie
Ea l-a aruncat cu scârbă ca pe lucru de nimic.

Acum a plecat cu altul, poate așa îi e destinul
Să n-o ducă niciodată alt bărbat către altar.
Ei nu-i pasă că durerea scoate ciutura tristeții
Și se lasă combinată, păcătoasa, c-un... ștrengar.

Iar de atunci a mea privire e ocean cu undă tristă
Legănat în mal de pleoape și bătut de vântul dus
Și corăbii de durere scrijelesc obrazu-mi palid :
Nu că-s părăsit de-o floare, ci... m-a părăsit Isus.

19.07.2015